

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Avenija Dubrovnik 6

Poslovni broj: Us I-3336/2026-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Anti Drezgi, uz sudjelovanje Branke Crnogorac, zapisničarke, radi sudske kontrole zakonitosti ograničenja kretanja smještajem u Prihvatni centar za strance, državljanin treće zemlje: R. B. T., rođen..., državljanin Nepala, 8. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

Potvrđuje se rješenje Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave zagrebačke, Policijske postaje Dugo Selo, KLASA: UP/I-216-01/26-03/1, URBROJ: 511-19-38-26-36 od 2. lipnja 2026.

Obrazloženje

1. Ovaj Sud je zaprimio rješenje radi sudske kontrole zakonitosti ograničenja slobode kretanja temeljem članka 216. stavka 4. Zakona o strancima (Narodne novine, broj 133/20., 114/22., 151/22. i 40/25.; dalje: ZoS).

2. Citiranim rješenjem državljanin treće zemlje je smješten u Prihvatni centar za strance Ministarstva unutarnjih poslova, na najkraće moguće vrijeme, a najduže do 1 (jednog) mjeseca, računajući od dana donošenja rješenja (točke 1. do 3. izreke).

3. Prema članku 214. stavku 1. ZoS-a, državljanin treće zemlje može se smjestiti u Prihvatni centar za strance ako postoji rizik od izbjegavanja obveze napuštanja EGP-a odnosno Republike Hrvatske, dok su okolnosti koje upućuju na postojanje takvog rizika propisane stavicima 2. i 3. navedenog članka.

4. Iz podataka spisa proizlazi da je rješenjem Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave zagrebačke, Policijske postaje Dugo Selo, KLASA: UP/I-216-04/26-01/2, URBROJ: 511-19-38-26-32 od 2. lipnja 2026., državljanin treće zemlje protjeran iz Europskog gospodarskog prostora (dalje: EGP), da mu je određena zabrana ulaska i boravka u EGP-u u trajanju od jedne godine računajući od dana prisilnog udaljenja iz Republike Hrvatske te da će se prisilno udaljiti u državu njegova podrijetla Nepal, državu iz koje je došao u Republiku Hrvatsku, ili, uz njegov pristanak, u drugu treću zemlju. Utvrđeno je da je stranac zakonito ušao u Republiku Hrvatsku na temelju vize za dugotrajni boravak te da je tijekom boravka podnosio zahtjeve za izdavanje dozvole za boravak i rad. Dana 3. veljače 2026. izrazio je namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, no taj je zahtjev odbijen rješenjem od 11. ožujka 2026., koje je postalo izvršno 28. svibnja 2026.

5. Iz zapisnika od 2. lipnja 2026. o saslušanju državljanina treće zemlje proizlazi da je državljanin treće zemlje izjavio da je u Republiku Hrvatsku ušao

zakonito 17. veljače 2025. preko Međunarodnog zračnog graničnog prijelaza Zagreb, temeljem izdane D vize, radi zaposlenja i uzdržavanja obitelji u Nepal. Zbog problema s radnom dozvolom podnio je zahtjev za međunarodnu zaštitu kako bi mogao ostati i raditi u Hrvatskoj. Dana 2. lipnja 2026. smješten je u Prihvatni centar za strance Ježevo temeljem rješenja Policijske postaje Dugo Selo. Izjavljuje da nema novčanih sredstava niti obitelj u Hrvatskoj, da više nema namjeru ostati niti živjeti u Hrvatskoj, da je zdrav i ne traži pomoć. Navodi da nema zabranu ulaska u države Europske unije. Također odbija sudjelovanje u programu dragovoljnog povratka EURP jer se ne želi vratiti u Nepal.

6. Sud nalazi da su u konkretnom slučaju ispunjene okolnosti iz članka 214. stavka 2. točka 2. ZoS-a, koje upućuju na postojanje rizika od izbjegavanja obveze napuštanja EGP-a odnosno Republike Hrvatske. Naime, iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da državljanin treće zemlje nema prijavljen boravak u Republici Hrvatskoj (točka 2.). Osim toga, izjava državljanina treće zemlje da se ne želi vratiti u Nepal i da odbija sudjelovati u programu dobrovoljnog povratka može se razumno tumačiti kao okolnost koja upućuje na nespремnost dragovoljnog izvršenja obveze povratka te stoga predstavlja okolnost iz članka 214. stavka 2. točke 3. ZoS-a.

7. Sud prihvaća ocjenu tuženika da se svrha osiguranja povratka u konkretnom slučaju ne može postići primjenom blažih mjera iz članka 213. stavka 1. Zakona o strancima. Naime, državljanin treće zemlje nema prijavljen boravak niti osiguran smještaj na području Republike Hrvatske, zbog čega nije moguće učinkovito primijeniti mjeru zabrane napuštanja određene adrese smještaja. Nadalje, utvrđeno je da ne raspolaže financijskim sredstvima, pa nije moguće odrediti polog određenih financijskih sredstava kao mjeru osiguranja povratka. Iako posjeduje važeću putnu ispravu, sama mjera njezina pologa ne bi bila dostatna za osiguranje izvršenja povratka imajući u vidu da je izjavio kako se ne želi vratiti u Nepal te da je odbio sudjelovati u programu dobrovoljnog povratka. U takvim okolnostima ni obveza redovitog javljanja policijskoj postaji ne bi predstavljala dostatno jamstvo da će stranac biti dostupan tijelima nadležnim za provedbu udaljenja. Stoga je tuženik osnovano zaključio da se svrha osiguranja prisilnog udaljenja ne može postići primjenom blažih mjera.

8. Sud nalazi da određivanje smještaja u trajanju do jednog mjeseca ne prelazi zakonski dopušten okvir te predstavlja razmjernu mjeru u odnosu na svrhu osiguranja prisilnog udaljenja.

9. Slijedom izloženog, Sud je na temelju članka 216. stavka 4. ZoS-a u vezi sa člankom 12. stavkom 2. točkom 5. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 36/24.) odlučio kao u izreci presude.

U Zagrebu, 3. lipnja 2026.

Sudac:
Ante Drezga, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od 15 dana od dana dostave presude.